

חיזוק ארץ ישראל כמרכז

תלמוד ירושלמי מועד קטן ג, א

"שמעון בר בא אתא לגביה רבי חנינה א"ל כתוב לי חדא איגרא דאיקר ניפוק לפרנסתי לארעא ברייתא. אמר לו למחר אני הולך אצל אבותיך יהו אומרים לי נטיעה אחת של חמדה שהיתה לנו בארץ ישראל התרתה לה לצאת לחוץ לארץ".

תלמוד ירושלמי ראש השנה א א

"כתיב [מלכים א ב יא] והימים אשר מלך דוד על כל ישראל ארבעים שנה וגוי' וכתוב [שמואל ב ה ה] בחברון מלך על יהודה שבע שנים ושהה חדשים ובירושלם מלך וגוי' בכלל חסירים ובפרט יתירים... רב חונא אמר כל אותן ששה חדשי' שהיה דוד בורח מפני אבשלום בנו בשעירה היה מתכפר כהדיוט".

תלמוד ירושלמי (בבא בתרא ח, ב

"יהושע וכלב נטלו שלשה חלקים חלקן עם יוצאי מצרים וחלקן עם העומדים בערבות מואב ונטלו חלק מרגלים הדא הוא דכתיב [במדבר יד לח] ויהושע בן נון וכלב בן יפונה חיו מן האנשים וגוי'. אבל חלק מתלוננים ועדת קרח נפל לאמצע. ובניהם בזכות אבי אביהן ואמותיהן הדא הוא דכתיב [שם כו יא] ובני קרח לא מתו".

תלמוד ירושלמי ביכורים א, ד

"ובני קיני חותן משה מביאין וקורין דכתיב [במדבר י כט]: לכה אתנו והטבנו לך".

תלמוד ירושלמי קידושין א, ה

"חזרו להיות קונים בקצצה. מהו בקצצה? בשעה שהיה אדם מוכר שדה אחוזתו היו קרוביו מביאין חביות וממלין אותן קליות ואגוזים ושוברין לפני התינוקות והתינוקות מלקטין ואומרים: נקצץ פלוני מאחוזתו. ובשעה שהיה מחזירה לו היו עושין כך ואומרים: חזר פלוני לאחוזתו".

תלמוד בבלי כתובות קיב, א

"רבי זירא כי הוה סליק לא"י, לא אשכח מברא למעבר, נקט במצרא וקעבר. אמר ליה ההוא צדוקי: עמא פזיזא דקדמיתו פומיכו לאודניכו, אכתי בפזיזותיכו קיימיתו! אמר ליה: דוכתא דמשה ואהרן לא זכו לה, אנא מי יימר דזכינא לה! ר' אבא מנשק כיפי דעכו. ר' חנינא מתקן מתקליה. ר' אמי ורבי אסי קיימי משמשא לטולא ומטולא לשמשא. ר' חייא בר גמדא מיגנדר בעפרה, שנאמר: +תהלים ק"ב+ כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו".

תלמוד ירושלמי שביעית ד, ז

"רבי יוסי בן חנינה מנשק לכיפתא דעכו, ואמר: עד כה היא ארעא דישראל. רבי זעירא עבר יורדנה במנוי. רבי חייא בר בא מתעגל בהדא אליסיס דטיבריא. רבי חייא רבה מתקל כיפי. רבי חנניה מתקל גושייא, לקיים מה שנאמר: 'כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו'".

א' עליה יהודית

תלמוד ירושלמי ביכורים ג, ג

"שמעון בר ווא הוה כד מסקום. ושלח ליה רבי אבהו חדא איגרא ויהב ליה מן סיבתיה בגוה - בגין אילין סבתא קום אתהלך לארעא דישראל".

ב' התיישבות יהודית

תלמוד ירושלמי מגילה א, א

רבי סימון בשם רבי יהושע בן לוי: חלקו כבוד לארץ ישראל שהייתה חרבה באותן הימים ותלו אותה מימות יהושע בן נון

תלמוד ירושלמי תענית יב, ב

"בשית עשר ביה שרייו למיבני שור ירושלם די לא למיספד"

תלמוד בבלי סוטה י, א

"דרש רבא: מפני מה נענש אסא? מפני שעשה אנגריא בתלמידי חכמים, שנאמר: +מלכים א' טו+ והמלך אסא השמיע את כל יהודה. אין נקי - מאי אין נקי? אמר רב יהודה אמר רב: אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה".

תלמוד ירושלמי סוטה ח, י

"כתיב: 'והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי'. מהו אין נקי? רבי סימון ורבנין. רבי סימון: אין נקי לביתו שעה אחת. ורבנין אמרין: לית רבי בריבי".

תלמוד ירושלמי מועד קטן ב, ג

"רבי יהושע בן לוי שאל לרבי שמעון בן לקיש: מהו ליקח בתים מן הגוי? אמר ליה אימת רבי שאל בשבת? תני בשבת מותר. כיצד הוא עושה מראה לו כיסין של דינרין והגוי חותם ומעלה לארכיים, שכן מצאנו שלא נכבשה יריחו אלא בשבת, דכתיב: 'כה תעשה ששת ימים', וכתיב: 'וביום השביעי תסובו את העיר שבע פעמים', וכתיב: 'עד רדתה' - אפילו בשבת".

תלמוד ירושלמי גיטין ג, ז

"אילין דרב נחמיה אשאלון לציבורייה פריטין. אתא עובדא קומי רבנין, אמרין ליה: לית ציבור כוליה עתר, לית ציבור כוליה מיעני".

תלמוד ירושלמי סוטה ח, ד

"יכול הבונה בית בחוצה לארץ יהא חוזר? תלמוד לומר: ולא חנכו - את שמצווה לחנכו יצא זה שאינו מצווה לחנכו".

ארץ ישראל – מרכז התורה והחכמה

תלמוד ירושלמי סנהדרין ג, ט

"כהנא דמך ושבק ירתו לרבי יאשיה. וקביל רבי לעזר סהדו דלא באפוי, וזכי לרבי יאשיה. ולא עוד אלא דשבק ספרים. כתב רבי לעזר לירתו. ספרים שזכת בהן ארץ ישראל אין מוציאין אותן חוצה לארץ. רבי ניסי בשם רבי לעזר: אם כתב על מנת להוציא מוציא."

תלמוד בבלי סנהדרין פח, ב

"משם כותבין ושולחין בכל מקומות: כל מי שהוא חכם ושפל ברך ודעת הבריות נוחה הימנו - יהא דיין בעירו. משם מעלין אותו להר הבית, משום לעזרה, משם ללשכת הגזית. שלחו מתם: איזהו בן העולם הבא? ענוותן ושפל ברך, שייף עייל שייף ונפיק, וגריס באורייתא תדירא, ולא מחזיק טיבותא לנפשיה. יהבו ביה רבנן עינייהון ברב עולא בר אבא."

תלמוד ירושלמי סנהדרין א, ד

"ומשם היו שולחין בכל עיירות שבארץ ישראל. וכל מי שהיו מוצאין אותו חכם, עניו, שפוי, עין טובה, נפש שפלה, רוח נמוכה, לב טוב, יצר טוב, חלק טוב. היו מושיבין אותו בבית דין שבהר הבית, ואחר כך בבית דין שבחיל. ואחר כך בבית דין הגדול שבלשכת הגזית."

מרכזיותה של ארץ ישראל - חזון עתידי

תלמוד ירושלמי כלאים ט, ג

"רבי בר קיריא ורבי לעזר הוון מטיילין באיסטרין: ראו ארונות שהיו באין מחוצה לארץ לארץ. אמר רבי ברקיריא לרבי לעזר: מה הועילו אילו. אני קורא עליהם: 'ונחלתי שמתם לתועבה בחייכם ותבואו ותטמאו את ארצי במיתתכם' אמר ליה: כיון שהן מגיעין לארץ ישראל הן נוטלין גוש עפר ומניחין על ארון, דכתיב: 'וכפר אדמתו עמו'."